N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 22 febr. 1895, kl. 3 e. m.

Utlåtande, angående regleringen af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel, innefattande anslagen till finansdepartementet. (2:a U. A.)

Ordinarie anslag.

Postverket.

1:o) I den till Riksdagen den 15 januari innevarande år aflåtna proposition angående statsverkets tillstånd och behof har Kongl. Maj:t föreslagit, att Riksdagen, med godkännande af de enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 14 januari 1895 tillstyrkta ändringar i postverkets stater, måtte för år 1896 bestämma postverkets anslag, förslagsvis beräknadt till 8,150,000 kronor, att utgå direkt af postmedlen, hvarigenom postverkets utgiftsstater skulle ökas med 169,900 kronor. *Ang. anslag till postverket.* [1.]

I sammanhang med denna Kongl. Maj:ts framställning har utskottet till behandling förehaft en af herr *A. Hedin* inom Andra Kammaren väckt motion (n:o 7), deruti föreslagits, att Riksdagen behagade med 5,000 kronor höja den af Kongl. Maj:t begärda ökningen af anslaget till traktamenten för vaktbetjente vid postverket och således, i enlighet med generalpoststyrelsens förslag, höja traktamentsanslaget från 530,000 till 555,000 kronor.

Slutsummorna af de för år 1896 föreslagna staterna, jemförda med de för innevarande år af Kongl. Maj:t fastställda, äro, enligt hvad åberopade statsrådsprotokollet gifver vid handen, följande:

	år 1895:	år 1896:
aflöningsstaten	kr. 3,065,600: —	kr. 3,090,100: —
öfvergångsstaten	» 2,400: —	» 2,400: —
indragningsstaten	» 593: —	» 593: —
pensionsstaten	» 89,325: —	» 85,225: —
omkostnadsstaten	» 4,737,000: —	» 4,772,000: —
oförutsedda utgifter	» 40,000: —	» 135,000: —
afkortningar och restitutioner m. m.	» 45,182: —	» 64,682: —
tillsammans	kr. 7,980,100: —	kr. 8,150,000: —

Af den i statsrådsprotokollet (sid. 2—14) lemnade utredning inhemtas, att de föreslagna ändringarna i de särskilda staterna afse

I. **Ökning.**

A. *Aflöningsstaten:*

i anslaget till vaktbetjente för beredande af lön till 30 nya vaktbetjente med	kr. 15,000: —	
och i anslaget till ålderstillägg med	» 9,500: —	kr. 24,500: —

B. *Pensionsstaten:*

genom af Kongl. Maj:t beviljade nya pensioner » 7,450: —

C. *Omkostnadsstaten:*

i anslaget till uppbörds- och frimärkesprovision med	kr. 15,000: —	
och i anslaget till traktamenten för vaktbetjente m. m.	» 20,000: —	» 35,000: —
	Transport	kr. 66,950: —

Transport kr. 66,950: —

D. *Oförutsedda utgifter:*

ökning med ..... » 95,000: —

E. *Afkortningar och restitutioner m. m.:*

ökning med ..... » 19,500: —

Summa ökning kr. 181,450: —

II. **Minskning.**

Pensionsstaten:

besparing ..... kr. 11,550: —

Summa minskning kr. 11,550: —

Om från summan af ökningen ..... kr. 181,450: —
drages summan af minskningen ..... » 11,550: —
erhålles det belopp af ..... kr. 169,900: —

hvarmed enligt Kongl. Maj:ts förslag postverkets utgiftsstater skulle komma att för år 1896 på det hela ökas.

I Kongl. Maj:ts förslag till inkomstberäkning har inkomsttiteln »postmedel», som i riksstaten för innevarande år är uppförd med 8,173,000 kronor, blifvit beräknad till 8,500,000 kronor. Då, på sätt ofvan angifvits, postverkets utgifter för år 1896 af Kongl. Maj:t beräknats till 8,150,000 kronor, skulle alltså inkomsterna komma att öfverstiga utgifterna med 350,000 kronor.

Utskottet, som beträffande de omständigheter, hvilka legat till grund för öfriga ifrågasatta förändringar i de särskilda staterna, tillåter sig hänvisa till statsrådsprotokollet, får efter samma protokoll här närmare redogöra för de anförda skälen till de förändringar i staterna, hvilka stå i sammanhang med framstälda förslag *dels* om uppförande i 1896 års stat af 30 nya vaktbetjentbefattningar, *dels* om höjning af anslaget till traktamenten för vaktbetjente, *dels och* om tillbyggnad af posthuset i Göteborg.

Hvad först angår inrättandet af *nya vaktbetjentbefattningar*, har departementschefen till en början erinrat att, då vid fastställande af postverkets stater för år 1885, aflöningsförhållandena för postanstalternas betjening reglerades, å dessa anstalters stater, utöfver de då vid postanstalterna anstälde 38 vaktmästarne, uppförts 675 vaktbetjente, motsvarande det antal brefbärare samt ordinarie och extra postiljoner, som då användes i regelbunden tjenstgöring, tillökadt med 20 nya betjente, hvarjemte af Kongl. Maj:t och Riksdagen beslutits, att, i den mån nämnde 38 vaktmästare afginge, de ledigblifna vaktmästarebefattningarna icke skulle å nyo tillsättas, utan i stället antalet vaktbetjente i motsvarande mån ökas. I 1888 års stat hade antalet vaktbetjente ökats med 48, af hvilka 34 afsetts för postlinier, å hvilka landsvägspost då fortskaffades nattetid utan att beledsagas af postiljon, och återstående 14 beräknats blifva under året erforderliga för tjenstgöring å nya landsvägspostlinier, som borde inrättas, och för tjenstgöring i postkupé å nya jernvägslinier. Sammanlagda antalet vaktmästare och vaktbetjente å postanstalterna hade alltsedan dess utgjort 761. På grund af Kongl. Maj:ts och Riksdagens år 1884 fattade beslut om indragning efter hand af de återstående vaktmästarebefattningarna och deras ersättande med vaktbetjentbefattningar enligt ny stat hade vaktmästarnes antal nu nedgått till 4 och vaktbetjenternes i motsvarande mån ökats till 757.

Generalpoststyrelsen hade nu i skrifvelse till Kongl. Maj:t den 27 november 1894, i sammanhang med afgifvande af förslag till postverkets stater för år 1896, hemstält, att å stat för nyssnämnda år måtte upptagas 30 nya vaktbetjentbefattningar, och till stöd för denna framställning anfört, hurusom, oaktadt ökningen år 1888 af antalet ordinarie vaktbetjente, redan vid samma års utgång förefunnits ett antal af 173 i regelbunden tjenstgöring anstälde extra vaktbetjente, hvilket antal under årens lopp i följd af posttrafikens tillväxt måst ökas, så att antalet extra vaktbetjente för närvarande uppginge till 293. Någon skilnad mellan de ordinarie och de extra vaktbetjentes tjenstgöring förefunnes emellertid icke, och billigheten syntes derför kräfva att bereda åtminstone en del af dessa extra vakt-

betjente den tryggare ställning, som ett inträdande i ordinarie befattning medförde. Sådant kunde emellertid icke ske utan att öka antalet ordinarie vaktbetjente, och med hänsyn dels till det uppsving, posttrafiken sedan år 1888 tagit, hvilket naturligtvis påkallade ökadt biträde äfven inom vaktbetjentklassen, dels ock till generalpoststyrelsens vid ett föregående tillfälle omförmälda afsigt att söka inom jernvägsposten, i den mån ske kunde, utbyta tjenstemän mot vaktbetjente, till hvilken utvägs användande Riksdagen uttalat sin anslutning, kunde den nu förslagna tillökningen i antalet vaktbetjente anses såsom den minsta möjliga.

Då vaktbetjents aflöning — yttrade generalpoststyrelsen vidare — oberäknadt dagtraktamente och ett ålderstillägg å 100 kronor efter fem års tjenstgöring, uppginge till 500 kronor, utgjorde den tillökning å aflöningsstaten, uppförande af 30 nya vaktbetjentbefattningar medförde, således 15,000 kronor. Men i sjelfva verket blefve statens ökade utgift härigenom icke så hög, enär, under förutsättning af bifall till ökningen i antalet vaktbetjente, ej mindre en eljest erforderlig förhöjning i anslaget till arfvoden åt extra vaktbetjente kunde undvikas, än äfven anslaget till traktamenten åt vaktbetjente höjas med lägre belopp, än eljest skulle hafva erfordrats. Extra vaktbetjente uppbure nemligen högre traktamente än ordinarie.

Då generalpoststyrelsen syntes hafva anfört tillfyllestgörande skäl för sitt förslag om uppförande i staten för år 1896 af 30 nya vaktbetjentbefattningar, har departemenschefen ansett sig böra förorda samma förslag.

Hvad vidare beträffar den föreslagna höjningen af *anslaget till traktamenten för vaktbetjente* hade generalpoststyrelsen anfört, att, då utgifterna å anslaget för tiden 1 september 1893—31 augusti 1894 uppgått till i rundt tal 526,200 kronor eller nära det belopp, hvartill anslaget för år 1895 fastställts, det vore att motse, att anslaget, bibehållet vid samma belopp, blefve för år 1896 otillräckligt och att således, för att lemna tillgång till de från anslaget eljest vanliga utgifter, en förhöjning erfordrades, som dock, derest den begärda ökningen i antalet ordinarie vaktbetjente medgåfves, ansåges kunna begränsas till 15,000 kronor, enär ordinarie vaktbetjente i regeln åtnjöte ett lägre traktamente än extra eller reservvaktbetjente.

Det förefunnes likväl enligt generalpoststyrelsens förmenande äfven en annan omständighet, som påkallade höjning i detta anslag.

Med den år för år ökade posttrafiken och styrelsens sträfvan att söka, så vidt möjligt, begränsa personalens antal lede det intet tvifvel, att icke åtskilliga vaktbetjente inom postverket vore mera ansträngda i tjensten än med dem jemnstälde inom andra verk och att flere af postvaktbetjenterne

skulle vara både väl förtjente af och väl behöfva någon tids ledighet årligen från den ansträngande tjenstgöringen, liksom ock, derest en sådan kortare tids hvila kunde förunnas en del till åren komna, ehuru icke till pensionsåldern hunna postvaktbetjente, detta utan tvifvel skulle för dem verka stärkande och uppmuntrande.

Det kunde emellertid icke gerna förutsättas, att personer af vaktbetjentklass skulle anse sig i tillfälle att begära sådan hvila, derest den skulle förvärfvas med uppoffring af någon del utaf aflöningen, utan ansåges en sådan hvila behöflig och lämplig, borde vid densammas tilldelande medgifvas postvaktbetjente, hvilkas aflöningsförmåner bestode af lön eller arfvode och dagtraktamente, att behålla icke blott lönen eller arfvodet, utan äfven dagtraktamentet under den tid, ledigheten omfattade.

En motsvarande anordning hade inom statens jernvägstrafik redan år 1870 vidtagits, i det att genom styrelsens för statens jernvägstrafik cirkulär den 26 april nämnda år meddelats föreskrifter, ledande derhän, att der anstälde betjente kunde till skötande af egna angelägenheter beviljas ledighet sammanräknadt femton dagar under ett kalenderår utan att behöfva afstå något af sin aflöning.

En sådan ledighet för hela vaktbetjentcorpsen hade dock generalpoststyrelsen af flera orsaker icke ansett sig böra ifrågasätta.

För att emellertid komma i tillfälle att träffa sådana anordningar, hvarigenom postvaktbetjente, som till följd af ansträngande tjenstgöring eller andra särskilda orsaker ansåges böra tilldelas någon hvilotid, måtte kunna, med bibehållande jemväl af traktamente, erhålla ledighet högst femton dagar under kalenderår, hade styrelsen velat ifrågasätta en förhöjning i anslaget till traktamenten för vaktbetjente med 10,000 kronor.

Af dessa skäl hade ökningen uti ifrågavarande anslag af generalpoststyrelsen upptagits till sammanlagdt 25,000 kronor.

Mot den förhöjning i nämnda anslag, som generalpoststyrelsen ansett erforderlig till bestridande af anslagets vanliga utgifter, i hvilka till följd af den växande posttrafiken stegring gifvetvis vore att motse, har departementschefen icke haft något att erinra. Med afseende åter å den förhöjning i anslaget med 10,000 kronor, som generalpoststyrelsen ifrågasatt för att komma i tillfälle att i vissa fall åt vaktbetjente bereda någon kortare tids årlig ledighet utan minskning i deras aflöningsförmåner, yttrar departementschefen, att ehuru han gerna medgaf, att fall kunde förekomma, då det måste anses önskvärdt att kunna bereda postvaktbetjent en sådan förmån, departementschefen likväl tvekade att tillstyrka bifall till åtgärden i den omfattning, hvari densamma af generalpoststyrelsen förordats. Något

mera trängande behof af den ifrågavarande förmånen syntes endast föreligga, då särskildt ömmande omständigheter, såsom sjukdom, försvagad helsa eller hög ålder, föreläge. Till dylika mera undantagsvis förekommande fall borde den föreslagna förmånen begränsas, och derför ansåge sig departementschefen icke böra i vidsträcktare mån förorda generalpoststyrelsens förevarande framställning, än att anslaget för beredande af den sålunda angifna förmånen för postvaktbetjente måtte höjas med 5,000 kronor.

Hvad slutligen vidkommer förslaget om tillbyggnad af *posthuset i Göteborg*, hade generalpoststyrelsen i nämnda skrifvelse af den 27 november 1894, beträffande det å postverkets stat uppförda anslag till oförutsedda utgifter, hvilket i 1893 års stat nedsatts från 90,000 kronor till 40,000 kronor och sedan dess varit upptaget till sistberörda belopp, anfört, att då utgifterna å anslaget under år 1893 uppgått till 35,718 kronor 63 öre, skulle styrelsen under vanliga förhållanden icke hafva för år 1896 i anslagsbeloppet föreslagit någon förändring. Men då under senare tider nybyggnadsanslag, när sådana ifrågakommit, inräknats under detta anslag, hade generalpoststyrelsen förmält sig anse anslaget böra för såväl år 1896 som framdeles för åren 1897 och 1898 förhöjas, med hvilken förhöjning styrelsen afsett att erhålla tillgång till bestridande af kostnaden för en nödig befunnen tillbyggnad af posthuset i Göteborg.

Departementschefen meddelar härefter, att generalpoststyrelsen i skrifvelse till Kongl. Maj:t den 6 september 1893 anfört, att till följd af den betydliga utveckling, posttrafiken i Göteborg tagit under senaste årtionden, det åren 1870 och 1871 derstädes uppförda posthus visat sig alltmera otillräckligt och obeqvämt, hvilket ock tid efter annan föranledt framställningar från postdirektören i Göteborg än om posttomtens utvidgning medelst köp af angränsande, numera af enskilda personer bebyggd tomt, än om förvärfvande af annan tomt och uppförande derstädes af nytt posthus, än åter om förhyrande af lokaler för inrymmande af vissa utaf postkontorets afdelningar; samt att generalpoststyrelsen ansåge uppenbart, att inom den allra närmaste tiden något måste göras för att åt Göteborgs hufvudpostkontor bereda ökadt utrymme, helst det redan kommit derhän, att styrelsen måst från den 1 oktober 1893 medgifva förhyrande för tidningsexpeditionen af en särskild lokal i ett angränsande hus mot årlig hyra af 3,000 kronor samt, derest icke väsentligt ökadt utrymme inom posthuset snart erhölles, svårligen kunde undgå att jemväl för paketexpeditionen förhyra särskild lokal. Med anledning af postdirektörens i Göteborg förslag, att postverket, hellre än att tillbygga det nuvarande posthuset, skulle söka erhålla annan mera centralt belägen tomt i nämnda stad för att der upp-

föra ett helt och hållet nytt posthus, hade generalpoststyrelsen hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Göteborgs och Bohus län anhållit om meddelande, huruvida, med hänsyn till förhållandena i Göteborg, behof förefunnes af stadens hufvudpostkontors förläggande till annan plats än den nuvarande samt i sådant fall huruvida Göteborgs stad vore i tillfälle att mot billig ersättning till postverket öfverlåta någon för det afsedda ändamålet lämpligt belägen och tillräckligt stor tomt. Men såväl Kongl. Maj:ts bemälde befallningshafvande som handels- och sjöfartsnämnden samt magistraten i Göteborg, hvilka i frågan hörts, hade förklarat sig icke anse postkontorets nuvarande läge olämpligt för affärsrörelsen, ej heller förflyttning af detsamma till annan plats för det dåvarande önskvärd. Då deraf framginge, att utsigten till förvärfvande genom stadens mellankomst af ny posttomt i Göteborg vore undanskjuten till en oviss framtid och icke kunde sättas i samband med den redan nu oafvisliga frågan om rymligare expeditionslokaler för hufvudpostkontoret i Göteborg, men en behöflig tillbyggnad af posthuset med nödvändighet förutsatte ökadt tomtutrymme, hade generalpostyrelsen anhållit, att en intill posthustomten gränsande, i hörnet af Kronhusgatan och Smedjegatan belägen, kronan tillhörig tomt, som då disponerades af arméförvaltningen, men om hvars försäljning Kongl. Maj:t förordnat, måtte på de vilkor, Kongl. Maj:t täcktes bestämma, få af postverket öfvertagas och för dess räkning disponeras.

Vid föredragning den 10 november 1893 af generalpoststyrelsens omförmälda skrifvelse hade Kongl. Maj:t bemyndigat styrelsen att till förvärfvande för postverkets räkning af den ifrågavarande tomten af postmedlen disponera ett belopp af 25,000 kronor.

Nämnda tomt jemte en derå befintlig byggnad hade sedermera af generalpoststyrelsen för nyss nämnda belopp från arméförvaltningen förvärfvats; och hade denna utgift bestridts af det under omkostnadsstaten uppförda anslag till förhyrande af de för postverket erforderliga lägenheter samt till bestridande af utgifterna för posthusens underhåll.

Efter anförande häraf yttrar departementschefen vidare, att generalpoststyrelsen till upplysning om den tillväxt, posttrafiken vid Göteborgs postkontor erhållit under de två sista årtiondena, åberopat följande siffror:

	År 1874:	År 1893:
	st.	st.
Antalet postförsändelser vid postkontoret utgjorde	1,054,612	6,352,638
» poststationer, med hvilka post utvexlades, utgjorde	9	50
	Kronor	Kronor
Värdet utgjorde af:		
från postkontoret afgångna assurerade försändelser	29,921,949: 99	48,085,247: 06
vid » inlösta postförskott	13,929: 13	101,871: 17
» » inbetalda postanvisningar	92,889: 49	1,719,527: 72
» » influtna tidningsmedel	33,386: 09	55,513: —
Inkomsten vid postkontoret utgjorde	288,394: 43	561,857: 90

Att med en sådan stegring i rörelse de postlokaler, som kunde anses rymliga i förhållande till göromålen och personalen å postkontoret, då det nuvarande posthuset tillträddes, nu blifvit så trånga, att arbetet der icke kunde obehindradt försiggå, låge enligt generalpoststyrelsens åsigt i öppen dag. Då afhjelpandet af denna olägenhet brådskade samt det icke kunde vara lämpligt hvarken från ekonomisk synpunkt att förhyra lägenheter på en ort, der tillfälle gåfves att i erforderlig mån genom tillbyggnad utvidga ett redan befintligt posthus, eller för arbetets gång inom postkontoret att splittra arbetskrafterna inom skilda, från enskilda personer förhyrda lägenheter, som tillkommit för andra ändamål och blefve till postlokaler mer eller mindre olämpliga, hade generalpoststyrelsen låtit från postdirektören i Göteborg införskaffa förslag, huru med användande dels af den nyförvärfvade tomten, dels ock af delar utaf den äldre posttomten en för postkontoret lämplig och tillräckligt rymlig tillbyggnad skulle kunna vinnas. Dervid hade tillika afsetts, att inom byggnaden skulle kunna beredas lokaler jemväl för postinspektionen i vestra postdistriktet, för hvilken lokal nu i Göteborg förhyrdes för ett år i sänder mot en årlig hyra af 2,000 kronor.

Det nuvarande posthuset i Göteborg utgjorde, enligt hvad departementschefen vidare anför, till sin hufvudsakliga del en byggnad i två våningar, men dess flyglar bestode af endast bottenvåning och inrymde, den ena flygeln allenast stall och vagnshus samt ett vaktbetjentrum och den andra flygeln brefbärarelokal. Ingendera af dessa flyglar vore, enligt hvad generalpoststyrelsen meddelade, af beskaffenhet att tåla påbyggnad, utan, om de tomtdelar flyglarne upptoge skulle kunna bättre användas än nu skett, måste flyglarne rifvas.

Det af postdirektören afgifna, af planritningar åtföljda förslaget afsåge, att i samband med posthuset skulle å den nyförvärfvade tomten och med anlitande jemväl af det utrymme, som nu upptoges af stall och vagnshus, uppföras en tvåvåningsbyggnad, hvarefter i denna nybyggnad och den dermed sammanhängande sidan af hufvudbyggnaden skulle inrymmas, å nedra botten postkontorets afdelning för afgående poster och paketexpedition samt en trappa upp delar af postdirektörens expedition, bostäder för vaktbetjente och lokaler för nyssnämnda postinspektion; att den andra flygeln, enär deri inrymda brefbärarelokal redan nu vore alldeles för trång, skulle rifvas och i stället, jemväl i samband med hufvudbyggnaden, uppföras ett hus i två våningar, inrymmande, jemte angränsande delar af hufvudbyggnaden, i bottenvåningen postkontorets afdelning för ankommande poster och brefbärarelokal samt en trappa upp delar af postdirektörens expedition och, tills vidare, bostad för postdirektören, men att den för närvarande förhyrda lokal för tidningsexpeditionen skulle af postverket behållas.

Då det emellertid synts generalpoststyrelsen vara af vigt, att genom tillbyggnaden förhyrandet af lägenhet för hufvudpostkontoret i Göteborg kunde helt och hållet upphöra, och då tillika inskränkning i förslaget om bostäder för vaktbetjente synts kunna ske samt bättre användning för vissa delar af hufvudbyggnaden ansetts kunna vinnas genom borttagande derinom af en del trappor och innerväggar, hade styrelsen uppdragit åt intendenten i öfverintendentsembetet F. G. A. Dahl att till styrelsen inkomma med det ändringsförslag, som af dessa omständigheter betingades.

Efter det postdirektören i Göteborg yttrat sig öfver det af Dahl på grund häraf upprättade byggnadsförslaget och biträdt detsamma, hade generalpoststyrelsen med skrifvelse den 28 sistlidne december till Kongl. Maj:t öfverlemnat de af Dahl uppgjorda ritningarna med tillhörande kostnadsförslag. Detta byggnadsförslag skilde sig från det af postdirektören förut afgifna hufvudsakligast derutinnan, att tidningsexpeditionslokalen i posthuset inrymdes enligt det nya förslaget, hvarjemte för att bibehålla det sammanhang, postdirektören ansett erfordras mellan afdelningen för

ankommande poster samt brefbärareexpeditionen och tidningsexpeditionen, dessa tre afdelningar af postkontoret förlagts till venstra flygeln, der större utrymme kunde beredas, i stället för till högra flygeln, af hvilken anledning också afdelningen för afgående poster samt paketexpeditionen inrymts i högra flygeln i stället för, enligt postdirektörens förslag, i venstra flygeln.

Då den nuvarande högra flygeln lemnade för litet utrymme och måste rifvas för att ersättas af en större, hade, enligt hvad generalpoststyrelsen anförde, denna flygel föreslagits att uppföras i två våningar, eller till lika höjd med hufvudbyggningens andra våning, dels emedan i den venstra flygeln redan från början erfordrades två våningar och husets utseende skulle väsentligt lida, derest flyglarna uppfördes till sins emellan olika höjd, dels ock emedan kostnaden för anbringande af öfre våning å högra flygeln stälde sig väsentligt lägre, om arbetet finge utföras i sammanhang med det öfriga nybyggnadsarbetet, än om dermed skulle anstå, till dess denna öfre våning blefve för postverkets direkta behof nödvändigt erforderlig. Den starka tillväxten af posttrafiken i rikets andra stad syntes enligt generalpoststyrelsens mening kunna berättiga till det antagande, att likasom för tjugutre år sedan posthuset vid dess uppförande varit för den dåvarande rörelsen synnerligen rymligt, men nu blifvit alldeles för trångt, så skulle det ock visa sig, att den tid icke vore alltför aflägsen, då en eller annan afdelning behöfde större lokaler än de nu föreslagna, då till exempel de nu till brefbärare- och tidningsexpedition föreslagna lokaler blefve för dessa expeditioner för trånga och måste utvidgas, vid hvilken tidpunkt lägenheten en trappa upp i högra flygeln i alla händelser skulle behöfva tagas i anspråk för postverkets räkning. Vid sådana förhållanden hade generalpoststyrelsen ansett en klok hushållning bjuda, att flygeln redan från början uppfördes till den i planritningen afsedda storlek.

Intill dess den ifrågavarande lägenheten komme till användning för postverket, kunde, enligt hvad generalpoststyrelsen vidare anförde, densamma, som å ritningarna angåfves såsom »bostadslägenhet till uthyrning» och skulle komma att bestå af sex rum, jungfrukammare, kök och serveringsrum, utan svårighet uthyras vare sig åt postdirektören eller, om hinder härför mötte, åt annan person på de vilkor, som af generalpoststyrelsen kunde anses skäliga.

Kostnaden för arbetets utförande hade beräknats till 225,000 kronor, hvaraf 36,000 kronor ansetts åtgå för ändringar inom hufvudbyggnaden.

Generalpoststyrelsen hade ansett byggnadsarbetet, för att icke blifva alltför hinderligt, böra fördelas på tre år; och skulle af byggnadsmedlen

erfordras under år 1896 95,000 kronor, under år 1897 80,000 kronor samt under 1898 50,000 kronor.

Med framhållande hurusom genom detta byggnadsförslags utförande förhyrande af lokal för paketexpeditionen skulle kunna undvikas, den till den 1 oktober 1898 förhyrda tidningsexpeditionslokalen kunna då frånträdas samt behofvet att förhyra lokal för postinspektionen inom vestra postdistriktet upphöra, hvarförutom skälig hyra kunde beräknas för de lokaler, som icke genast behöfde tagas i anspråk för postverkets direkta behof, hade generalpoststyrelsen fördenskull hemstält, att ett byggnadsanslag å 95,000 kronor måtte för år 1896 inräknas under anslaget till oförutsedda utgifter, hvilket derigenom skulle komma att uppgå till 135,000 kronor; och har departementschefen, då af hvad generalpoststyrelsen anfört framginge, att de nuvarande lokalerna i posthuset i Göteborg vore för sitt ändamål otillräckliga samt mot de beräknade kostnaderna för den föreslagna tillbyggnaden och dermed sammanhängande förändringar inom den ursprungliga byggnaden icke syntes vara något att erinra, ansett sig böra biträda generalpoststyrelsens hemställan om förhöjning i anslaget till oförutsedda utgifter.

Det i ofvannämnda motion framstälda yrkandet på höjning af anslaget till traktamenten för vaktbetjente utöfver den ökning af detta anslag, som Kongl. Maj:t föreslagit, afser att bereda generalpoststyrelsen tillfälle att i den utsträckning, som af styrelsen påyrkats, medgifva postvaktbetjente ledighet från tjenstgöring med bibehållande af traktamentet. Till stöd för sitt yrkande har motionären dels åberopat hvad i ämnet yttrats af generalpoststyrelsen, dels anfört, hurusom föredöme till den ifrågavarande åtgärden kunde hemtas från den privata industrien och att det gåfves exempel derpå, att enskilda arbetsgifvare beviljat sina arbetare något längre hvilotid än den ledighet under femton dagar, som generalpoststyrelsen ifrågasatt för en del postvakbetjente.

Hvad Kongl. Maj:t i fråga om postverkets utgiftstater för år 1896 föreslagit Riksdagen, synes utskottet böra af Riksdagen bifallas.

Beträffande särskildt frågan om beviljande af ledighet utan minskning i löneförmåner åt postvaktbetjente, vill utskottet förorda det förslag, som blifvit af departementschefen framstäldt. I betraktande af de anspråk på liknande förmån, som med säkerhet vore att emotse från andra håll, derest åt vaktbetjente inom postverket tillerkändes en mera omfattande rätt till ledighet, anser nemligen utskottet, att den ifrågavarande förmånen ej bör medgifvas utom i de fall, då särskildt ömmande omständigheter,

såsom sjukdom, försvagad helsa eller hög ålder, föreligga; och då Kongl. Maj:t ansett en höjning i anslaget till traktamente för vaktbetjente med 5,000 kronor vara tillräcklig för denna förmåns beredande, der så erfordras, har utskottet icke trott sig böra för ändamålet tillstyrka en ytterligare ökning i anslaget och sålunda icke kunnat biträda det i ofvannämnda motion väckta förslag.

Hvad angår den ifrågasatta tillbyggnaden af posthuset i Göteborg, har utskottet visserligen funnit det härför begärda anslaget väl högt, särskildt i förhållande till beloppet af de hyror, som skulle inbesparas; men då utskottet saknat tillgång till erforderliga handlingar för att i detalj granska kostnadsförslaget och sålunda icke kunnat föreslå någon bestämd nedsättning af det begärda anslaget, vill utskottet, med uttalande af den förvissning, att genom nödig sparsamhets iakttagande byggnadskostnaderna skola kunna nedbringas, tillstyrka anslagets beviljande.

På grund af hvad utskottet sålunda anfört, hemställer utskottet,

att, med afslag å herr Hedins förevarande motion och med bifall till Kongl. Maj:ts framställning i ämnet, Riksdagen må, med beräknande af postverkets stater för år 1896 till följande belopp, nemligen:

aflöningsstaten	Kr.	3,090,100: —
öfvergångsstaten	»	2,400: —
indragningsstaten	»	593: —
pensionsstaten	»	85,225: —
omkostnadsstaten	»	4,772,000: —
oförutsedda utgifter	»	135,000: —
afkortningar och restitutioner m. m.	»	64,682: —
tillsammans	Kr.	8,150,000: —

bestämma postverkets anslag, förslagsvis beräknadt, till 8,150,000 kronor, att utgå direkt af postmedlen.

Telegrafverket.

2:o) Under denna anslagstitel har Kongl. Maj:t gjort framställning derom, att Riksdagen, med godkännande af de enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 14 januari 1895 föreslagna ändringarna i telegraf- *Ang. anslag till telegrafverket.* [2.]

verkets stater, under Kongl. Maj:t förbehållen rätt att i verkets utgiftsstater göra de jemkningar, som kunde finnas af behofvet påkallade, måtte såsom reservationsanslag, att utgå direkt af telegrafmedlen, till telegrafverket för år 1896 anvisa enahanda belopp, 1,335,000 kronor, hvartill inkomsterna af telegrafmedel blifvit beräknade, samt tillika medgifva, att det öfverskott, som kunde å dessa inkomster uppstå, finge af Kongl. Maj:t användas för telegrafverkets och telefonväsendets tidsenliga utveckling och förbättring.

Såsom af åberopade statsrådsprotokollet framgår, skulle telegrafverkets utgiftsstater för år 1896 enligt Kongl. Maj:ts förslag komma att utvisa följande summor:

aflöningsstaten	kronor	936,100: —
öfvergångsaflöningsstaten	»	4,600: —
pensions- och understödsstaten	»	108,820: —
omkostnadsstaten	»	262,800: —
tillsammans	kronor	1,312,320: —

För innevarande år hafva samma staters summor af Kongl. Maj:t bestämts sålunda:

aflöningsstaten	kronor	951,300: —
öfvergångsaflöningsstaten	»	4,600: —
pensions- och understödsstaten	»	112,320: —
omkostnadsstaten	»	272,800: —
tillsammans	kronor	1,341,020: —

Kongl. Maj:ts förslag innebär sålunda en nedsättning i nu gällande stater med sammanlagdt 28,700 kronor, deraf å aflöningsstaten 15,200 kronor, å pensions- och understödsstaten 3,500 kronor och å omkostnadsstaten 10,000 kronor. Beträffande de omständigheter, som föranledt dessa af Kongl. Maj:t, på framställning af telegrafstyrelsen, ifrågasatta nedsättningar, tillåter sig utskottet att hänvisa till statsrådsprotokollet.

Departementschefen, som till det ofvannämnda dag förda statsrådsprotokoll angående beräkningen af statsverkets tillgångar för nästkommande statsregleringsperiod meddelat, hurusom telegrafverkets inkomster genom minskning i telegramportomedlen under senaste tid betydligt nedgått, har nu, med erinran härom, anfört att, äfven om med afseende å denna nedgång i verkets inkomster anledning icke funnes att antaga, att något mera afsevärdt öfverskott skulle uppstå på dessa inkomster för år 1896, enahanda medgifvande i fråga om öfverskottets användning, som för år 1895 lemnats af Riksdagen, dock syntes böra äskas äfven för år 1896.

Utskottet, som icke haft något att erinra emot Kongl. Maj:ts under denna anslagstitel gjorda framställning, hemställer,

att Riksdagen, med godkännande af de enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 14 januari 1895 föreslagna ändringarna i telegrafverkets stater, under Kongl. Maj:t förbehållen rätt att i verkets utgiftsstater göra de jemkningar, som kunna finnas af behofvet påkallade, må såsom reservationsanslag, att utgå direkt af telegrafmedlen, till telegrafverket för år 1896 anvisa enahanda belopp, 1,335,000 kronor, hvartill inkomsterna af telegrafmedel blifvit beräknade, samt tillika medgifva, att det öfverskott, som kan å dessa inkomster uppstå, må af Kongl. Maj:t användas för telegrafverkets och telefonväsendets tidsenliga utveckling och förbättring.

Tullverket.

3:o) Kongl. Maj:t har beträffande tullverket gjort den framställning, att Riksdagen, med godkännande af de enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 14 januari 1895 föreslagna förändringar i tullverkets stater, måtte för år 1896 bestämma anslaget för tullverket till ett mot staternas slutsumma svarande belopp af 2,593,000 kronor, att såsom förslagsanslag utgå direkt af tullmedlen. *Ang. anslag till tullverket.* [3.]

Af ofvannämnda statsrådsprotokoll framgår, att tullverkets stater för år 1896 enligt Kongl. Maj:ts förslag skulle komma att sluta å följande belopp:

aflöningsstaten	kronor	1,863,400: —
öfvergångsaflöningsstaten	»	12,250: —
ålderstilläggsstaten	»	220,000: —
indragningsstaten	»	15,550: —
pensionsstaten för afskedade tjenstemän och betjente	»	227,000: —
pensionsstaterna för aflidne tjenstemäns och betjentes efterlemnade enkor och barn (deraf 10,000 kronor bestämdt anslag)	»	41,800: —
omkostnadsstaten	»	213,000: —
summa	kronor	2,593,000: —

För innevarande år hafva samma staters belopp bestämts sålunda:

aflöningsstaten	kronor	1,837,000: —
öfvergångsaflöningsstaten	»	12,250: —
ålderstilläggsstaten	»	220,000: —
indragningsstaten	»	17,600: —
pensionsstaten för afskedade tjenstemän och betjente	»	227,000: —
pensionsstaterna för aflidne tjenstemäns och betjentes efterlemnade enkor och barn (deraf 10,000 kronor bestämdt anslag)	»	41,800: —
omkostnadsstaten	»	213,350: —
summa	kronor	2,569,000: —

Slutsumman af de för år 1896 föreslagna staterna öfverstiger således slutsumman af de för innevarande år fastställda med 24,000 kronor, beroende på förhöjning i aflöningsstaten med 26,400 kronor samt minskning dels i indragningsstaten med 2,050 kronor och dels i omkostnadsstaten med 350 kronor. Utskottet, som med afseende å de föreslagna nedsättningarna i sistnämnda två stater tillåter sig att hänvisa till statsrådsprotokollet, vill beträffande den ifrågasatta höjningen i aflöningsstaten meddela följande.

Enligt hvad departementschefen till statsrådsprotokollet anmält, har generaltullstyrelsen i skrifvelse med förslag till tullverkets stater för år 1896 med afseende å aflöningsstaten till en början erinrat om följande förhållanden. I sin angående verkställd granskning af statsverkets jemte dertill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1892 afgifna berättelse hade Riksdagens år 1893 församlade revisorer fäst Riksdagens uppmärksamhet å det förhållande, att, sedan vid beviljande af anslag för tullverket för sistnämnda år Riksdagen, som medgifvit, att de besparingar, hvilka uppstode å tullverkets ordinarie aflöningsstat, finge af generaltullstyrelsen disponeras för samma ändamål, hvartill de å aflöningsstaten uppförda anslagen till vikariatsersättningar och extra biträden m. m. inom styrelsen och inom lokalförvaltningen vore afsedda, i enlighet med Kongl. Maj:ts förslag bestämt aflöningsstaten till 1,812,600 kronor, deraf 1,612,600 kronor till ordinarie aflöningar och 200,000 kronor till vikariatsersättningar, samt, enligt tullverkets räkenskaper för revisionsåret, till vikariatsersättningar och extra biträden utgått ett belopp af 321,075 kronor 47 öre, så hade skilnaden mellan sistnämnda belopp och det för ändamålet beviljade anslaget 200,000 kronor, eller 121,075 kronor 47 öre, jemte ett från öfvergångsaflöningsstaten öfverfördt belopp af 200 kronor, omförts till aflöningsstaten och det belopp, hvarmed sistnämnda stat, från hvilken

ordinarie aflöningar utgått med 1,517,523 kronor 37 öre och som sålunda visat en utgift å tillsammans 1,638,798 kronor 84 öre, till följd häraf öfverskridits, eller 26,198 kronor 84 öre, betäckts genom en omföring till aflöningskonto af den tullverket från fyr- och båkmedlen tillkommande provision, som år 1892 uppgått till 31,900 kronor 74 öre. Med afseende å omförmälda förhållanden hade revisorerna ansett att det kunde ifrågasättas, huruvida berörda provision, hvilken, jemlikt kongl. förordningen den 15 februari 1881 angående lotsverket, tillkomme tullverket för uppbörden af fyr- och båkmedlen med två procent af uppburna medel, rätteligen borde, såsom under revisionsåret egt rum, användas till aflöningar, hvarigenom den af Riksdagen fastställda aflöningsstaten i sjelfva verket blifvit öfverskriden. Uti häröfver afgifvet utlåtande hade generaltullstyrelsen anfört, bland annat, att med stöd af kongl. brefvet den 3 december 1842 allt ifrån år 1843 hela den tullverket tillkommande uppbördsprovision å fyr- och båkmedlen blifvit i hufvudboken godtskrifven ordinarie staten och sålunda ansetts icke såsom en inkomst, hvilken i likhet med de vanliga tullintraderna skolat uppdebiteras och omedelbart redovisas för statsverkets räkning, utan såsom en tillgång, afsedd uteslutande för tullverkets egen räkning och hvilken enligt sin natur i främsta rummet skolat användas till uppbördsprovision eller aflöning, i följd hvaraf tullmedelsutgiften under dessa titlar minskats i mån af provisionens belopp; och hade generaltullstyrelsen vidare yttrat, att för den händelse att styrelsens uppfattning angående dispositionen af och redovisningssättet för den tullverket tillfallande provisionen af fyr- och båkmedlen icke skulle vinna Kongl. Maj:ts och Riksdagens godkännande, utan denna inkomst borde i likhet med tullmedlen omedelbart inflyta till statsverket, generaltullstyrelsen af anförda skäl funne, att, för så vidt styrelsen såsom dittills skulle kunna med noggrant iakttagande af tullverkets rätt tillgodose den trafikerande allmänhetens och sjöfartens enligt styrelsens åsigt fullt berättigade anspråk på skyndsam expedition från tullverkets sida, förhöjning af anslaget till vikariatsersättning och extra biträden m. m. skulle blifva af behofvet påkallad. I skrifvelse den 9 maj 1894 angående reglering af utgifterna under riksstatens sjunde hufvudtitel hade Riksdagen anfört, att Riksdagen ansåge oegentligt, att, på sätt revisorerna anmärkt, en af Riksdagen fastställd stat blifvit med anlitande af ifrågavarande provisionsmedel öfverskriden; att, då den till tullverket utgående provision å fyr- och båkmedlen numera icke till någon del vore anvisad såsom särskild godtgörelse åt dem bland verkets tjenstemän och betjente, som med uppbörden af dessa medel hade befattning, det syntes Riksdagen, att berörda provision borda till statsverket inlevereras; samt att, om öfverförandet af dessa medel till

statsverket skulle, såsom generaltullstyrelsen antydt, föranleda ökadt anslagsbehof, Riksdagen antoge, att Kongl. Maj:t icke komme att underlåta att med anledning häraf till Riksdagen göra den framställning, hvartill förhållandena kunde föranleda.

Vid anmälan af Riksdagens berörda skrifvelse den 25 maj nästlidet år hade Kongl. Maj:t förklarat, att generaltullstyrelsen vid uppgörande af förslag till tullverkets utgiftsstater för år 1896 borde utgå från den förutsättning, att den för uppbörd, debitering och redovisning af fyr- och båkmedlen tullverket tillkommande provision å samma medel skulle uppdebiteras och redovisas omedelbart för statsverkets räkning.

Generaltullstyrelsen hade — fortsätter departementschefen — nu anfört, att styrelsen i anledning af berörda föreskrift haft att taga i öfvervägande, i hvad mån en höjning af beloppet utaf de till vikariatsersättning, extra biträden m. m. inom styrelsen och inom lokalförvaltningen för närvarande anvisade två anslag, tillhopa 215,000 kronor, kunde från och med sistnämnda år blifva erforderlig.

Då af orsaker, för hvilka generaltullstyrelsen i sitt förut omförmälda utlåtande redogjort, det behof af förstärkt personal vid tullverkets lokalförvaltning och vid gränsbevakningen, som redan år 1888 framträdt, derefter betydligt ökats, samt detta behof hufvudsakligen tillgodosetts genom anlitandet af extra biträden, hade, oaktadt den förhöjning, som år 1889 beviljats i det ena af förberörda anslag eller det å lokalförvaltningens stat upptagna, utgifterna för vikariatsersättning och extra biträden m. m. icke blott, på sätt af samma utlåtande framginge, under åren 1890—1892, utan jemväl under år 1893 öfverstigit sammanlagda beloppet af ifrågavarande två anslag och de under tiden uppkomna besparingarna å den ordinarie aflöningsstaten; och hade skilnaden i rundadt medeltal årligen uppgått till 19,500 kronor.

Sedan i aflöningsstaten för år 1894 tillkommit 7 nya kammarskrifvaretjenster och 20 nya vaktmästaretjenster, hade visserligen å de orter, der dessa tjensters innehafvare blifvit anstälda, eller städerna Göteborg, Helsingborg och Malmö, behofvet af extra biträden väsentligen nedgått, men den häraf uppkommande besparing, som generaltullstyrelsen ansåge för helt år kunna beräknas till högst 20,000 kronor, motvägdes till större delen af den minskning å de för ifrågavarande utgifter disponibla medel, som uppstått derigenom att samtidigt med omförmälda nya tjensters inrättande indragning egt rum af åtskilliga kustbevakningssysslor, som sedan flera år tillbaka på försök hållits lediga, och hvilkas aflöning, tillhopa 14,800 kronor, följaktligen under tiden kunnat användas för samma ändamål, hvartill oftanämnda anslag vore afsedda.

Vid nu anförda förhållanden och då å öfriga större tullplatser, likasom ock vid gränsbevakningen, det nuvarande behofvet af extra biträden kunde antagas snarare komma att ökas än minskas, hade generaltullstyrelsen, som emellertid icke ansett sig ega anledning att nu föreslå inrättandet af några nya ordinarie befattningar för tillgodoseende af samma behof, funnit det under förut angifna förutsättning vara oundgängligen nödigt, att det å *lokalförvaltningens* stat uppförda anslag till vikariatsersättning, extra biträden m. m. förhöjdes med 20,000 kronor, och derför hemstält, att detta anslag måtte i 1896 års stat bestämmas till 220,000 kronor.

Sedan staden Örnsköldsvik nästlidet år börjat begagna sig af den staden den 7 april 1892 förunnade stapelstadsrätten, hade, enligt hvad departementschefen vidare meddelat, Kongl. Maj:t den 11 maj 1894 bemyndigat generaltullstyrelsen att genom förordnanden, gällande tills vidare, tillsätta den för tullförvaltningens i nämnda stad behöriga handhafvande erforderliga personal. Enahanda bemyndigande hade, sedan Kongl. Maj:t den 9 september 1892 dels medgifvit, att tullkammare under tullförvaltares öfverinseende finge i staden Lund inrättas, dels ock i sammanhang dermed beviljat staden nederlags- och transitupplagsrätt, den 23 november 1894 lemnats generaltullstyrelsen i afseende å sistberörda stad. Generaltullstyrelsen hemstälde nu, att dessa provisoriska anordningar måtte för år 1896 i den ordinarie aflöningsstaten upptagas.

Förut gällande stat upptoge för Örnsköldsvik:

		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Ålderstillägg.
en öfveruppsyningsman	kronor	1,500: —	300: —	600: —
en vaktmästare	»	500: —	300: —	150: —
		2,600: —		

För samma stad hade provisoriskt fastställts följande tjenste- och löneregler:

		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Ålderstillägg.
en tullförvaltare	kronor	2,500: —	1,000: —	1,000: —
en vaktmästare	»	600: —	300: —	150: —
en dito	»	600: —	300: —	150: —
		5,300: —		

Den för staden Lund provisoriskt fastställda staten upptoge:

		Lön.	Tjenstgöringspenningar.	Ålderstillägg.
en tullförvaltare	kronor	2,500: —	1,000: —	1,000: —
en vaktmästare	»	600: —	300: —	150: —
		4,400: —		

Den tillökning, som, derest dessa provisoriska anordningar i den ordinarie aflöningsstaten upptoges och i följd deraf förut omnämnda öfveruppsyningsmanstjenst indroges, skulle i denna stat för tullkamrarne i Örnsköldsvik och Lund uppkomma utöfver hvad tillförene för tullstationen å förstnämnda plats utgått, uppginge således till 7,100 kronor.

Generaltullstyrelsen hade vidare anmält, att, sedan tullinspektorstjensten i Rone genom förre innehafvarens den 11 mars 1894 inträffade frånfälle blifvit ledig, fråga uppstått om indragning af samma tjenst och dess ersättande med en uppsyningsmansbefattning. Då omfånget och beskaffenheten af de göromål, som numera vore förenade med ifrågavarande tjenst, synts generaltullstyrelsen medgifva en sådan förändring, hade generaltullstyrelsen, som emellertid förordnat, att tjensten skulle lemnas otillsatt och uppehållas på förordnande, hemstält, att antalet inspektorer måtte minskas med en från 9 till 8, men i staten i stället uppföras ytterligare en uppsyningsman med lön 900 kronor och tjenstgöringspenningar 300 kronor, med rätt till två ålderstillägg å tillhopa 300 kronor, och antalet uppsyningsmän med nyssnämnda lön sålunda ökas från 38 till 39.

På sätt redan blifvit nämdt, hade — yttrar departementschefen härefter — i årligt medeltal under åren 1890—1893 ett belopp af 19,500 kronor utaf den tullverket tillkommande provision för uppbörden af fyr- och båkmedlen disponerats för samma ändamål som det å lokaltullförvaltningens stat uppförda anslag till vikariatsersättning, extra biträden m. m. Under förutsättning att berörda provisionsmedel ej vidare skulle få för ändamålet anlitas, hade generaltullstyrelsen hemstält, att nyssnämnda anslag måtte höjas med ungefärligen motsvarande belopp, eller 20,000 kronor. Oaktadt det i riksstaten uppförda anslaget till tullverket af denna orsak skulle ökas med sistnämnda belopp, innebure detta således icke någon egentlig ökning i statsutgift, utan allenast en omflyttning på andra statsmedel af en tillförene befintlig dylik. Departementschefen, som hade för afsigt att, i öfverensstämmelse med den af Riksdagen uttalade mening, tillstyrka Kongl. Maj:t att besluta, att den tullverket tillkommande provision för uppbörden af fyr- och båkmedlen skulle från och med nästkommande år uppdebiteras och redovisas omedelbart för statsverkets räkning, har med

afseende härå, och då generaltullstyrelsen syntes hafva på ett tillfyllestgörande sätt ådagalagt det fortfarande behofvet af de ifrågavarande medlen för det afsedda ändamålet, ansett sig böra förorda hvad generaltullstyrelsen i nu förevarande afseende föreslagit.

Hvad generaltullstyrelsen i öfrigt under aflöningsstaten hemstält har icke föranledt till någon erinran från departementschefens sida.

Då från de belopp, hvarmed aflöningsstaten vid bifall till hvad sålunda blifvit tillstyrkt skulle ökas, eller

förhöjning i anslaget till vikariatsersättning, extra biträden m. m. vid lokalförvaltningen	kronor	20,000: —
förhöjd aflöning åt tullförvaltningen i Örnsköldsvik	»	2,700: —
aflöning åt tullförvaltningen i Lund	»	4,400: —
summa	kronor	27,100: —
afdroges det belopp, hvarmed aflöningen vid den till indragning föreslagna inspektorstjensten i Rone, 1,900 kronor, öfverstege aflöningen vid den uppsyningsmansbefattning, som skulle ersätta samma tjenst	»	700: —
så uppkomme en tillökning i aflöningsstaten af	kronor	26,400: —

hvadan statens slutsumma, senast fastställd till 1,837,000 kronor, skulle för år 1896 uppgå till 1,863,400 kronor.

Såsom ofvan meddelats, har departementschefen ansett, att den tullverket tillkommande provision för uppbörden af fyr- och båkmedlen skulle från och med nästkommande år uppdebiteras och redovisas omedelbart för statsverkets räkning; och har departementschefen i sammanhang härmed föreslagit, att det i aflöningsstaten ingående, för lokalförvaltningen uppförda anslaget till vikariatsersättning, extra biträden m. m. skulle förhöjas med 20,000 kronor, eller från 200,000 kronor till 220,000 kronor.

Med afseende härå, och med hänsyn till hvad i öfrigt blifvit angående ifrågavarande anslagstitel i statsrådsprotokollet meddeladt, får utskottet, som icke haft något att erinra emot Kongl. Maj:ts förevarande framställning, hemställa,

att Riksdagen, under vilkor att den tullverket tillkommande provision för uppbörden af fyr- och båkmedlen från och med år 1896 uppdebiteras och redovisas omedelbart för statsverkets räkning, må medgifva, att det i tullverkets aflöningsstat ingående, för lokalförvaltningen uppförda anslag till vikariatsersättning, extra

biträden m. m. förhöjes med 20,000 kronor eller från 200,000 kronor till 220,000 kronor, samt att Riksdagen, med godkännande jemväl i öfrigt af de enligt statsrådsprotokollet öfver finansärenden den 14 januari 1895 föreslagna förändringar i tullverkets stater, må för år 1896 bestämma anslaget till tullverket till ett mot staternas slutsumma svarande belopp af 2,593,000 kronor, att såsom förslagsanslag utgå direkt af tullmedlen.

Ang. anordnande af en ständig utställning af prof å varor, som införas till Sverige, m. m.

4:o) Uti en inom Första Kammaren väckt motion (n:o 47) har herr *G. de Laval* hemstält, att Riksdagen ville besluta en skrifvelse till Kongl. Maj:t om anordnande, i samband med tullverket, här i Stockholm af en permanent exposition af lämpliga profver af varor, som till riket importeras, i förening med en enkel och tydlig statistik öfver sagda import.

Till stöd för detta förslag har motionären anfört, hurusom vid granskning af siffrorna för den årliga varuimporten till Sverige framginge, att denna import till hufvudsaklig del utgjordes af sådana varuslag, som äfven inom landet tillverkades. Denna inhemska tillverkning borde, enligt motionärens åsigt, kunna betydligt uppdrifvas samt utsträckas äfven till en del varor, som numera helt och hållet importerades från utlandet; och ansåge motionären, att detta syfte skulle genom de nu ifrågasatta anordningarna befordras.

Då närmare utredning icke föreligger vare sig angående det sätt, på hvilket den föreslagna utställningen skulle anordnas, eller beträffande omfattningen deraf, har utskottet, då det i allt fall torde vara tvifvelaktigt, huruvida anordningar af det slag, motionären ifrågasatt, kunna medföra verkligt gagn för utvecklingen af nuvarande industrigrenar eller för framkallande af nya sådana, icke ansett sig böra till motionärens förevarande framställning tillstyrka bifall. Utskottet hemställer alltså,

att herr de Lavals förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter.

5:o) Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen, att förslagsanslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter å högst 12,000 kronor måtte ökas till högst 13,000 kronor, deraf 7,000 kronor att användas till arfvoden åt dem, hvilka förordnades att inom finansdepartementet biträda med berörda kontroll och med handläggning af ärenden rörande enskilda banker och kreditanstalter, och 6,000 kronor att användas till arfvoden åt ombud vid sådana inrättningar. *Ang. anslaget för kontrollen vid enskilda banker m. m.* [4.]

I denna fråga har departementschefen med afseende å det nu för ändamålet utgående förslagsanslaget af högst 12,000 kronor erinrat, att deraf enligt beslut af 1888 års Riksdag 7,000 kronor vore afsedda att användas till arfvoden åt dem, hvilka förordnades att inom finansdepartementet biträda med berörda kontroll och med handläggning af ärenden rörande enskilda banker och kreditanstalter, och återstoden eller 5,000 kronor åt ombud vid sådana inrättningar.

Då Kongl. Maj:t vid meddelande af förlängd oktroj för enskilda sedelutgifvande banker ålagt hvarje sådan bank att godtgöra kostnaden för det ombud, Kongl. Maj:ts befallningshafvande egde hos banken anställa, utginge af sist omförmälda anslagsbelopp endast arfvoden åt ombuden hos öfriga enskilda bankinrättningar eller aktiebankerna. Dessa arfvoden hade utgått med respektive 200, 300 eller 400 kronor, allt efter hvarje särskild banks storlek.

Berörda anslagsbelopp hade emellertid numera visat sig otillräckligt för bestridande af de utgifter, som vore afsedda att utgå derifrån. Genom kongl. brefvet den 31 sistlidne december hade å nämnda anslag för år 1895 anvisats arfvoden till sammanlagdt belopp af 4,900 kronor, hvarför å anslaget allenast funnes odisponeradt ett belopp af 100 kronor. Kongl. Maj:t hade emellertid den 25 oktober nästlidet år fastställt bolagsordning för en ny aktiebank, vid hvilken allmänt ombud borde förordnas. För detta ombud kunde sålunda ej beredas arfvode till högre belopp än 100 kronor, ehuru eljest intet arfvode plägat eller billigtvis bort bestämmas till lägre belopp än 200 kronor.

I den del af den nu förevarande anslagstiteln, som vore afsedd för den lokala bankkontrollen och som för närvarande vore bestämd till 5,000 kronor, syntes således en förhöjning vara erforderlig, hvilken för att möta det anslagsbehof, som kunde varda en följd af tillkomsten utaf nya aktiebanker, icke borde bestämmas till lägre belopp än 1,000 kronor.

På grund af hvad i ärendet anförts får utskottet hemställa,

att förslagsanslaget för kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter å högst 12,000 kronor må ökas till högst 13,000 kronor, deraf 7,000 kronor att användas till arfvoden åt dem, hvilka förordnas att inom finansdepartementet biträda med berörda kontroll och med handläggning af ärenden rörande enskilda banker och kreditanstalter, och 6,000 kronor att användas till arfvoden åt ombud vid sådana inrättningar.

Öfriga ordinarie anslag.

Ang. öfriga ordinarie anslag.

6:o) I fråga om öfriga ordinarie anslag under sjunde hufvudtiteln är icke någon förändring af Kongl. Maj:t ifrågasatt.

Utskottet får hos Riksdagen hemställa,

att samtliga, här ofvan icke särskildt omförmälda, i nu gällande riksstat uppförda ordinarie anslag å sjunde hufvudtiteln må i riksstaten för år 1896 uppföras till oförändrade belopp.

Extra anslag.

Med anledning af de för *tillfälliga behof*, hänförliga till sjunde hufvudtiteln, gjorda framställningar, får utskottet afgifva följande yttranden och förslag.

Arfvode för en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå.

7:o) På grund af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning hemställer utskottet,

att Riksdagen må, till beredande af *arfvode för en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå*, på extra stat för år 1896 anvisa ett belopp af 4,000 kronor.

Ang. anslag till arfvode för en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå. [5.]

Ersättning för af statskontoret gjorda förskott.

8:o) Enligt hvad statskontoret hos Kongl. Maj:t anmält, har embetsverket förskottsvis bestridt följande till sjunde hufvudtiteln hörande utgifter, hvilka borde hos Riksdagen anmälas till ersättning, nemligen:

Ang. ersättning för af statskontoret gjorda förskott. [6.]

till	godtgörande af kostnader för uppmätning och kartläggning af åtskilliga kronans domäner	kronor	47,381: 28
»	ersättning till vissa boställshafvare och kronoarrendatorer för saknad af afkomst af exproprierad jord	»	348: 25
»	godtgörande af kostnader för vissa kronoegendomars deltagande i Hjelmarens och Qvismarens sänkning	»	7,347: 32
»	godtgörande af kostnader för vissa kronoegendomars deltagande i andra vattenafledningsföretag	»	13,990: 55
»	ersättning för öfverbyggnad å indragna boställen	»	83,178: 04
»	godtgörande af förskjuten husröteersättning åt tillträdande arrendatorn af indragna häradshöfdingebostället 1 mantal Vassmolösa n:o 5 i Kalmar län	»	1,816: 96
	Transport	kronor	154,062: 40

	Transport kronor	154,062: 40
till godtgörande af skifteskostnader belöpande å indragna fanjunkarebostället ½ mantal Brasta n:o 2 i Jemtlands län	»	420: 48
» godtgörande af kostnaden för vissa verkstälda arbeten med anledning af ett invid Sagån i närheten af mangårdsbyggnaden å indragna förra kronofogdebostället Östanbro n:o 4 i Vestmanlands län inträffadt jordras	»	3,540: 13
» godtgörande af reparations- och underhållsarbeten å Tranebergs, Nockeby och Drottningholms broar	»	2,537: 71
» ersättning till egare af skattefrälsehemman, hvilkas räntor icke blifvit af statsverket inlösta	»	8,915: 76
» byggnadsersättningar enligt kongl. brefvet den 29 maj 1891 åt sex skogstorpare å kronoparker i Norrbottens län	»	3,000: —
» kostnader för verkställande af den på begäran af 1889 års Riksdag anbefalda undersökning rörande de inom Norrbottens län befintliga apatitlager å kronojord	»	70,542: 68
	eller tillhopa kronor	243,019: 16

Med anledning häraf och på grund af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning får utskottet hemställa,

att Riksdagen må till *ersättning för* ofvan omförmälda, *af statskontoret gjorda förskott,* på extra stat för år 1896 anvisa ett belopp i jemnt krontal af 243,020 kronor.

Den lokala förvaltningen af statens jordbruksdomäner.

Ang. anslag till den lokala förvaltningen af statens jordbruksdomäner.

[7, 8.]

9:o) Med anledning af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning hemställer utskottet,

att Riksdagen må å extra stat för 1896 anvisa

a) till *aflöning åt domänintendenter och för uppehållande af domängöromålen hos länsstyrelserna* 45,000 kronor; samt

b) till *resekostnader vid domänförvaltningen* såsom förslagsanslag 40,280 kronor.

Reglering af flottleder i Norrbottens län.

Ang. anslag för reglering af flottleder i Norrbottens län. [9.]

10:o) Kongl. Maj:t har föreslagit Riksdagen att för bestridande af kostnaderna för reglering af flottleder i Norrbottens län anvisa ett extra anslag för år 1896 å 50,000 kronor äfvensom medgifva, att de afgifter, som lades å flottningen, fortfarande finge för enahanda ändamål disponeras.

Departementschefen har till statsrådsprotokollet anfört, hurusom redan för längre tid tillbaka uppmärksamheten fästats på behofvet af åtgärder från kronans sida för reglering af flottleder i vattendragen inom Norrbottens län, hvarest kronan egde stora sammanhängande skogskomplexer af flera qvadratmils ytvidd. Efter det på grund af kongl. bref den 7 februari 1873 undersökning af vattendragen blifvit verkställd och förslag till deras flottbargörande upprättats, hade afverkningsrätt å vissa kronoparker utbjudits till försäljning med skyldighet för virkesköparen att på egen bekostnad ombesörja de för vattendragets reglering erforderliga arbeten. Men då den enskilde helt naturligt sökte göra sig väl betald för sina åtagna skyldigheter genom ett lägre virkespris och detta pris i många fall än mera nedtrycktes, emedan det förlagskapital, som erfordrades för flottledens inrättande, för många utgjorde ett hinder att uppträda som spekulanter, och då det sålunda syntes uppenbart, att, om staten sjelf efter hand utförde dylika anläggningar, kostnaden derför i längden skulle blifva mindre än den uppoffring staten finge vidkännas derigenom, att anläggningen af en flottled gjordes till vilkor vid utbjudandet af afverkningsrätt, hade på framställning af domänstyrelsen å 1885 års reservationsanslag till kronoskogarnes förvaltning uppförts ett anslag af 23,000 kronor till inrättande af flottleder i Norrbottens län, hvarefter under de derpå följande åren några smärre flottleder inrättats i Norra Piteå revir, hvilka visat sig medföra åsyftad verkan. Förberedande åtgärder hade derefter vidtagits för mera omfattande dylika arbeten i andra delar af länet; men då enligt upprättade kostnadsförslag kostnaderna uppginge till betydande belopp och då härför erforderliga medel egentligen vore att betrakta som förlagskapital, hvilket jemte sex procent ränta genom inflytande amorteringsafgälder å flottgodset efter hand komme att återgäldas och derför ej borde sammanblandas med reservationsanslaget till kronoskogarnes förvaltning och befrämjande af skogsväsendet i allmänhet, hade domänstyrelsen hos Kongl. Maj:t gjort framställning om anvisande af sådant förlagskapital. Med anledning af denna domänstyrelsens framställning hade Riksdagen,

på förslag af Kongl. Maj:t, för hvartdera af åren 1891 och 1892 anvisat ett extra anslag å 100,000 kronor för bestridande af kostnaderna för reglering af flottleder i Norrbottens län, hvarjemte Riksdagen medgifvit, att de afgifter, som lades å flottningen, finge för enahanda ändamål disponeras.

I skrifvelse af den 29 september nästlidet år hade domänstyrelsen anmält, att af de sålunda beviljade anslagen jemte redan ingångna flottningsafgifter vid 1893 års slut återstått ett belopp af 59,747 kronor 12 öre, hvaraf komme att för 1894 års arbeten tagas i anspråk omkring 50,000 kronor, hvilket sistnämnda belopp dock endast kunnat beräknas approximativt i anseende dertill att dessa arbeten ännu påginge. Behållningen vid 1894 års slut kunde alltså, derest årets inflytande flottningsafgifter antoges komma att uppgå till ungefär lika belopp som 1893 eller omkring 15,000 kronor, beräknas till ungefär 25,000 kronor, som jemte 1895 års flottningsafgifter vore afsedda att tillgodose sistnämnda års behof, hvaremot till 1896 och efterföljande års arbeten, hvilka för en ordnad och förmånlig virkesafsättning från kronans skogar vore af stor betydelse, endast skulle finnas att tillgå efter hand inflytande flottningsafgifter. Att redan vid denna tid, då flottningsafgifterna ännu ej kunde antagas uppgå till större belopp, med allenast dessa bedrifva de erforderliga flottledsregleringsarbetena läte sig icke lämpligen göra, dels emedan arbetena, då afgifternas belopp icke kunde med säkerhet på förhand beräknas, ej skulle kunna förberedas och anordnas i så god tid, som för deras ändamålsenliga utförande erfordrades, dels ock, hufvudsakligast, derför att dessa arbeten då måste inskränkas alltför mycket i förhållande till ännu återstående flottledsregleringar. Sedan med de ofvan nämnda anslagsmedlen och influtna flottningsafgifterna flottningen blifvit reglerad i Svärdelfven och Nuortijaurbäcken, utströmmande i Byske elf, Abmoelfven, bivatten till Pite elf, Kengis och Lappea forsar samt Liviojoki, Sikajoki och Puostijoki vattendrag, utfallande i Torne elf samt Perlelfven och Naustajoki, utmynnande i Lule elf, hvarigenom virkesafsättningen inom Södra och Norra Arvidsjaurs, Pajala och Jockmocks revir väsentligen främjats, borde, enligt hvad domänstyrelsen vidare anfört, liknande behof inom andra revir under de närmaste åren tillgodoses. I detta syfte vore ock förberedande åtgärder vidtagna med syner samt arbets- och kostnadsförslag — hvilka senare dock ännu ej vore färdiga — för följande vattendrag, nemligen: Pite elf ofvanför Abmoelfvens inflöde, öfre delarne af Tele- och Arpartsbäckarne, tillhörande sistnämnda elfs vattensystem, Julhäjoki och Säivajoki uti Torne elf utfallande vattendrag samt Hvitträskbäcken och Spikelfven, utmynnande i Råne elf. Då det, enligt domänstyrelsens mening, vore af synnerlig vigt,

att medel bereddes för fortsättning af dessa arbeten, hade domänstyrelsen, under erinran att här afsåges ett produktivt ändamål, nemligen höjande af kronans inkomster genom uppnående af högre virkespris, hemstält, att Kongl. Maj:t täcktes för år 1896 äska 50,000 kronor såsom extra anslag för reglering af flottleder i Norrbottens län med fortfarande rätt att till samma ändamål disponera inflytande flottningsafgifter.

Att de flottledsanläggningar — yttrar departementschefen härefter — för hvilka kostnaderna bestridts af de för ändamålet anvisade medlen, utöfvat en synnerligen gynsam inverkan på virkesprisen, vore otvifvelaktigt. Exempelvis hade sålunda, enligt hvad departementschefen inhemtat, vid nästlidet års virkesauktioner erhållits följande pris, som dittills icke uppnåtts inom Norrbottens län, nemligen:

i Pajala revir för 110,025 timmerträd, utstämplade vid Liviojoki och Sikajoki, ofvanför Kengis och Lappea forsar i Torne elf, 2 kronor 65 öre för trädet, under det att årsmedelpriset för försäljningarna i förening med elfrensningsskyldighet under närmast föregående tioårsperiod endast undantagsvis öfverstigit 1 krona för trädet;

i Södra Arvidsjaurs revir för 36,900 träd, utstämplade vid Svärdelfven och Nuortijaurbäcken, 2 kronor 82 öre à 2 kronor 28 öre och i Norra Arvidsjaurs revir för 42,000 träd, utstämplade ofvanför Abmoelfven, 2 kronor 97 öre à 2 kronor 30 öre för trädet, medan vid föregående med elfrensningsskyldighet förenade virkesförsäljningar ej betalats mer än 55 öre à 1 krona 13 öre för trädet; och

i Jockmocks revir för 71,305 träd, utstämplade vid Perlelfven, 1 krona 87 öre för trädet mot 1 krona 9 öre för föregående försäljningar i förening med elfrensningsskyldighet.

Att dessa prisstegringar ej föranledts af förbättring i konjunkturen bevisades enligt departementschefens åsigt deraf, att prisen på utlandets trävarumarknad ej nu vore högre, snarare lägre än under de år, nemligen åren 1873, 1877, 1881 och 1888, då virkesförsäljningar i förening med elfrensningsskyldighet för köparen senast egt rum i ofvan nämnda revir.

Uppenbarligen vore den föreliggande prisstegringen fastmer beroende derpå, att spekulanter från andra orter nu uppträdt och framkallat en konkurrens vid auktionerna, hvilken de i orten varande sågverksbolagen genom öfverenskommelser om virkesinköp för gemensam räkning förut lyckats förebygga. Men all anledning funnes äfven att antaga, att dessa nya spekulanter, om ej helt och hållet, dock till större delen uteblifvit, derest flottlederna icke varit reglerade, i hvilket fall det för flottleds ord-

nande erforderliga kapitalet äfvensom den oundvikliga tidsutdrägten liksom hittills måst verka förlamande på spekulationen.

Medelpriset för timmerträd för den ordinarie virkesförsäljningen inom länet i dess helhet, som under åren 1884—1891 utgjort endast 95 öre, hade under 1892 stigit till 1 krona 13 öre, under 1893 till 1 krona 45 öre samt under år 1894 till 1 krona 92 öre. Betydelsen af denna prisstegring insåges lätt, om i betraktande toges, att den ordinarie virkesförsäljningen inom länet belöpte sig till 400,000 à 500,000 timmerträd årligen.

Då det sålunda icke kunde betviflas, att icke de kostnader, som enligt domänstyrelsens förslag ytterligare skulle komma att nedläggas på utförandet af flottledsregleringar, skulle erhålla en synnerligen produktiv användning, hemstälde departementschefen, att Kongl. Maj:t måtte till Riksdagen göra den framställning, som ofvan angifvits.

Då Kongl. Maj:ts förevarande framställning icke gifvit anledning till någon erinran från utskottets sida, hemställer utskottet,

att Riksdagen må:

a) för bestridande af kostnaderna för reglering af flottleder i Norrbottens län anvisa ett extra anslag för år 1896 å 50,000 kronor, samt

b) medgifva att de afgifter, som läggas å flottningen, fortfarande må för enahanda ändamål disponeras.

Skogsodlingens befrämjande.

Ang. anslag till skogsodlingens befrämjande.

[10.]

11:o) Med anledning af Kongl. Maj:ts derom gjorda framställning hemställer utskottet,

att Riksdagen — i likhet med hvad för de senare åren egt rum — må för år 1896 för skogsodlingens befrämjande bevilja ett extra anslag af 25,000 kronor, att ställas till Kongl. Maj:ts förfogande för att i mån af tillgång tilldelas landsting eller hushållningssällskap, som understödja enskilde skogsodlare genom tillhandahållande af skogsfrö och plantor till billigt pris eller beredande af kostnadsfritt biträde vid skogsodlings-

arbeten, dock med vilkor att statsbidrag icke må till något län utgå med högre belopp, än hvad landsting och hushållningssällskap tillsammans eller ettdera af dem för ändamålet anslagit, ej heller till högre belopp än 2,000 kronor för hvarje landstingsområde.

Diverse anslag.

Ang. anslag för utredning af frågan om revision af allmänna och enskilda räkenskaper genom derför särskildt utbildade personer.

12:o) Uti en inom Första Kammaren väckt motion (n:o 2) har herr *Fredrik Emil Pettersson* hemstält, att Riksdagen måtte besluta att i riksstaten för år 1896 under sjunde hufvudtiteln uppföra ett extra anslag af 3,000 kronor för utredning af frågan om lämpligaste sättet för åstadkommande i Sverige af revision utaf så väl allmänna, som eventuelt enskilda räkenskaper genom derför särskildt utbildade personer.

Till stöd för sitt förslag har motionären hufvudsakligen anfört följande.

Under senare tid hade i vårt land vid åtskilliga tillfällen yppats s. k. oegentligheter såväl inom vissa grenar af affärsverksamheten och vid penningeförvaltande inrättningar, som ock hos handhafvare af allmänna medel. En stor del af dessa oegentligheter skulle, enligt motionärens åsigt, kunnat förhindras genom en bättre ordnad kontroll och revision, och för att ernå en sådan fordrades med nödvändighet, att revisorerna dels vore i besittning af de egenskaper och insigter, som behöfdes för att rätt bedöma förvaltningen, dels ock att de befunne sig i en sådan ställning, att man hos dem kunde förutsätta ett fullt opartiskt omdöme vid utöfningen af kontrollen. Dessa grundvilkor kunde efter motionärens förmenande uppfyllas endast genom införandet af offentliga revisorer, som gjorde revisionen till sitt yrke, och som å ena sidan genom aflagda prof visat sig ega tillräcklig kompetens samt å andra sidan fått sin ställning i lag bestämd på ett sådant sätt, att de kunde fullgöra sitt vigtiga värf utan några sidoinflytelser.

Enligt hvad motionären meddelat, funnes i England sådana offentliga revisorer såsom en laglig institution, och insigten om fördelarne af en dylik anordning hade jemväl inom en del andra länder i större eller mindre mån gjort sig gällande.

I vårt land vore, såsom motionären närmare utvecklat, den offentliga kontrollen ingalunda för lagstiftningen främmande, men de i sådant

afseende gifna föreskrifterna syntes sakna inbördes likformighet och än mindre bilda ett genomfördt system. Verkningarna af denna kontroll vore ock i många fall mindre tillfredsställande.

Motionären, som ansåge otvifvelaktigt, att en systematiskt ordnad, offentlig revision skulle för vårt land vara till stort gagn, har med afseende å genomförandet häraf ifrågasatt, att vid våra med statsanslag understödda handelsinstitut skulle anordnas en särskild kurs för dem, som ville förvärfva kompetens såsom offentliga revisorer. Dessa revisorer borde hafva till uppgift att dels granska kronans uppbördsmäns räkenskaper samt å tider, som ej vore på förhand bestämda, hos dem verkställa inventering, dels deltaga i revisionen af de affärsföretags räkenskaper, vid hvilkas granskning statsmagterna för närvarande medverkade, dels ock mot lämplig ersättning biträda vid revisionen af aktiebolags och på annat sätt organiserade penningeinrättningars räkenskaper, när de dertill af vederbörande delegare i behörig ordning kallades.

Utskottet, som visserligen medgifver, att motionären haft fullt fog för att fästa Riksdagens uppmärksamhet på de af honom omförmälda beklagliga företeelserna, anser dock, att den af motionären föreslagna utvägen icke skulle leda till det åsyftade målet, utan att andra åtgärder härför erfordras, och finner sig på grund häraf förhindradt från att till den gjorda framställningen tillstyrka bifall. Utskottet hemställer alltså,

att herr Petterssons förevarande motion icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 22 februari 1895.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

Reservationer:

vid *punkt 1:o* (ang. anslag till postverket):

af herr *S. G. von Friesen*, som yrkat, att herr Hedins i ämnet väckta motion måtte af utskottet tillstyrkas;

vid *punkt 12:o* (ang. anslag för utredning af frågan om revision af allmänna och enskilda räkenskaper genom derför särskildt utbildade personer):

af herr *F. E. Pettersson.*

Bil.

Tabell öfver ordinarie anslagen under

Finans-

1895 års riksstat anslår:						
Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på *förslag.* Friheter och kyrkotionde.		Summa.		
Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.	
17,000	—	——	—	17,000	—	Departementschefen
64,000	—	——	—	64,000	—	Departementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli
122,100	—	——	—	122,100	—	Kammarkollegium
102,800	—	——	—	102,800	—	Statskontoret
174,000	—	——	—	174,000	—	Stämpelomkostnader, *förslagsanslag*
140,000	—	——	—	140,000	—	Kostnader för allmänna bevillningens uttaxering
20,300	—	——	—	20,300	—	Mynt- och kontrollverken
5,400	—	——	—	5,400	—	Omkostnader för kontrollverket, *förslagsanslag*
169,600	—	——	—	169,600	—	Kammarrätten
35,500	—	——	—	35,500	—	Öfverintendentsembetet
7,980,100	—	——	—	7,980,100	—	Postverket, *förslagsvis* beräknadt att utgå direkt af *Ökas* med
1,370,000	—	——	—	1,370,000	—	Telegrafverket, *reservationsanslag*, att af telegrafmedlen *Minskas* med
2,569,000	—	——	—	2,569,000	—	Tullverket, *förslagsanslag*, att af tullmedlen direkt *Ökas* med
1,900,000	—	——	—	1,900,000	—	Ersättning till städerna för mistad tolag, *förslagsanslag*
94,000	—	——	—	94,000	—	Domänstyrelsen
1,147,000	—	——	—	1,147,000		Skogsväsendet: *Bestämdt anslag:* För skogsstaten » statens skogslärоverk
Trp:t 15,910,800	—	——	—	15,910,800	—	

Litt. A.

riksstatens Sjunde hufvudtitel.

			Förslag till blifvande riksstat:					
			Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på *förslag*. Friheter och kyrkotionde.		Summa.	
departementet.			Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.
.....			17,000	—	——	—	17,000	—
.....			64,000	—	——	—	64,000	—
.....			122,100	—	——	—	122,100	—
.....			102,800	—	——	—	102,800	—
.....			174,000	—	——	—	174,000	—
.....			140,000	—	——	—	140,000	—
.....			20,300	—	——	—	20,300	—
.....			5,400	—	——	—	5,400	—
.....			169,600	—	——	—	169,600	—
.....			35,500	—	——	—	35,500	—
postmedlen. Nuvarande belopp.....	7,980,100: —							
.....	169,900: —		8,150,000	—	——	—	8,150,000	—
direkt utgå. Nuvarande belopp	1,370,000: —							
.....	35,000: —		1,335,000	—	——	—	1,335,000	—
utgå. Nuvarande belopp	2,569,000: —							
.....	24,000: —		2,593,000	—	——	—	2,593,000	—
.....			1,900,000	—	——	—	1,900,000	—
.....			94,000	—	——	—	94,000	—
.....	447,208: —							
.....	47,700: —	494,908: —						
	Trp:t	494,908: —	14,922,700	—	——	—	14,922,700	—

	1895 års riksstat anslår:						
	Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på *förslag.* Friheter och kyrkotionde.		Summa.		
	Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.	
Tr:pt	15,910,800	—	——	—	15,910,800	—	*Förslagsanslag:* Till ålderstillägg åt skogsstaten och skogsinstitu- *Reservationsanslag:* Till enskilda skogsundervisningen..... » kronoskogarnes förvaltning och befrämjande
	12,000	—	——	—	12,000	—	Till belöningar för rofdjurs dödande, *förslagsanslag*...
	30,000	—	——	—	30,000	—	Lyshållning m. fl. utgifter för kronans publika hus i
	200,000	—	——	—	200,000	—	Byggnader och reparationer, *reservationsanslag* .....
	21,550	—	40	—	21,590	—	Städers friheter, *förslagsanslag* .....
	15,000	—	——	—	15,000	—	Observations- och uppbördsprocenter m. m., *förslags-*
	450,000	—	——	—	450,000	—	Kontroll å tillverkningsafgifter, *förslagsanslag*.....
	12,000	—	——	—	12,000	—	För kontrollen vid enskilda banker och kreditanstalter, *Ökas* med.....
	25,000	—	——	—	25,000	—	Restitutioner, *förslagsanslag* .....
	45,000	—	——	—	45,000	—	Ålderstillägg, *förslagsanslag* .....
	20,000	—	——	—	20,000	—	Rese- och traktamentspenningar, *förslagsanslag* .....
	400,000	—	——	—	400,000	—	Postafgifter för tjenstebref och dylika försändelser,
	36,810	—	——	—	36,810	—	Skrifmaterialier och expenser, ved m. m., *förslagsanslag*
	32,000	—	——	—	32,000	—	Extra utgifter, *reservationsanslag* .....
	60,000	—	——	—	60,000	—	Kongl. operan.....
Summa	17,270,160	—	40	—	17,270,200	—	

		Förslag till blifvande riksstat:					
		Anvisning i kontant.		Indelning och dermed jemförlig anvisning, på *förslag.* Friheter och kyrkotionde.		Summa.	
		Kronor	ö.	Kronor	ö.	Kronor	ö.
Trp:t	494,908: —	14,922,700	—	——	—	14,922,700	—
tets lärarepersonal	84,400: —						
.....	8,600: —						
af skogsväsendet i allmänhet	559,092: — 567,692: —	1,147,000	—	——	—	1,147,000	—
.....		12,000	—	——	—	12,000	—
Stockholm, *förslagsanslag*		30,000	—	——	—	30,000	—
.....		200,000	—	——	—	200,000	—
.....		21,550	—	40	—	21,590	—
anslag		15,000	—	——	—	15,000	—
.....		450,000	—	——	—	450,000	—
förslagsanslag, högst. Nuvarande belopp...	12,000: —						
.....	1,000: —	13,000	—	——	—	13,000	—
.....		25,000	—	——	—	25,000	—
.....		45,000	—	——	—	45,000	—
.....		20,000	—	——	—	20,000	—
förslagsanslag		400,000	—	——	—	400,000	—
.....		36,810	—	——	—	36,810	—
.....		32,000	—	——	—	32,000	—
.....		60,000	—	——	—	60,000	—
Summa		17,430,060	—	40	—	17,430,100	—

Bil. Litt. B.

Extra ordinarie anslagen under riksstatens Sjunde hufvudtitel.

		Kronor	ö.
Finansdepartementet.			
Finansdepartementets afdelning af Kongl. Maj:ts kansli:			
Till arfvode för en byråassistent å finansdepartementets bankbyrå		4,000	—
Statskontoret:			
Ersättning för af statskontoret gjorda förskott		243,020	—
Domänstyrelsen:			
Till aflöning åt domänintendenter och för uppehållande af domängöromålen hos länsstyrelserna	45,000: —		
» resekostnader vid domänförvaltningen, *förslagsanslag*	40,280: —	85,280	—
Diverse anslag:			
Till reglering af flottleder i Norrbottens län	50,000: —		
» skogsodlingens befrämjande	25,000: —	75,000	—
	Summa	407,300	—

Stockholm, Ivar Hæggströms Boktryckeri, 1895.